

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

14 Μαΐου 2006
Κυριακή τοῦ Παραλύτου (Ίω. ε΄1-15)

Ἐτοῦτος ὁ παραλυτικὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἐκφράζει ἕνα βασικὸ παράπονο. Δὲν ἔχει κάποιον δικό του ἄνθρωπο γιὰ νὰ τὸν βάλει μέσα στὰ παραγμένα νερὰ τῆς μικρῆς λίμνης. Εἶναι μόνος καὶ μέσα στὴν μοναξιά του, ὑπομένει γιὰ τριάντα ὀκτὼ χρόνια τὴν ἀσθένεια του, πὸς τὸν κάνει δυστυχημένο καὶ ξεχασμένο.

Σ' αὐτὴ τὴ θλιβερὴ εἰκόνα πὸς περιγράφεται ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ βασικοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, πὸς ἀποτελεῖ τὸ κέντρο καὶ φυσικὰ τοῦ παραλυτικοῦ, ὑπάρχει καὶ τὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖο παίζει ἕναν πρωταρχικὸ ρόλο, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὸ ἱαματικὸ μέσο πὸς καθαρίζει καὶ ἰατρεύει τὶς παθήσεις.

Θὰ προσθέταμε ὅμως, πὸς ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀσθενεῖς, προσμένουν μοιρολατρικὰ ἀπὸ τὸ παραγμένο νερό, νὰ τοὺς χαρίσει τὴν ἴαση, νὰ τοὺς λυτρώσει ἀπὸ τὰ δεινὰ. Τοὺς διαφεύγει ὅμως τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ εἶναι ἀνύμπορο γιὰ μιὰ τέτοια ἐνέργεια. Τὴν ἱαματικὴ του ιδιότητα τὴν λαμβάνει ἀπὸ τὴν στιγμή πὸς ὁ Ἄγγελος θὰ ταραῖξει τὴν ἡρεμία του.

Συνεπῶς, ἡ ἱαματικὴ ἐνέργεια τοῦ νεροῦ, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἕναν ἐξωτερικὸ παράγοντα· κι αὐτὸς εἶναι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, πὸς γίγεται γιὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀγγέλου. Δίχως αὐτὴν τὸ νερὸ μένει νερό, ὅπως ἄλλωστε ὅλα τ' ἄλλα νερὰ. Ἐνῶ μὲ τὴν χάρις τοῦ Θεοῦ μεταβάλλεται σὲ ἱαματικὸ γιὰ τὶς ἀνθρώπινες ἀσθένειες.

Τὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία μας, κατέχει ἐξέχουσα θέση. Ἀποτελεῖ τὸ μέσο ἀπολυτρώσεως, ἁγιασμοῦ, καθάρσεως σωματικῆς καὶ πνευματικῆς· ἕνα καινούργιο ἔνδυμα. Γιατί, διὰ μέσου τοῦ νεροῦ, καὶ συγκεκριμένα στὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, συντελεῖται μιὰ ταύτιση μὲ τὸ θάνατον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του. Στὸ θάνατον γίεται ἡ ἔκδυση τοῦ παλαιοῦ καὶ φθαρτοῦ καὶ στὴν Ἀνάστασή ἡ ἔνδυση τοῦ νέου καὶ ἄφθαρτου.

Ἀκολουθοῦσα ἡ Ἐκκλησία τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ, πὸς πρέπει «νὰ γαννηθοῦμε πνευματικὰ ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀοράτως διὰ τοῦ νεροῦ τούτου ἐπενεργεῖ τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου»· ἀγιάζει μὲ εἰδικὲς εὐχὲς τὸ νερό.

Νὰ τί λέγει ἀκριβῶς: «Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ν' ἀναδείξεις τὸ νερὸ αὐτό, νερὸ ἀπολυτρώσεως, νερὸ ἀγιασμοῦ, ποὺ νὰ καθαρίζει τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα. Νὰ ἀναδείξεις τὸ νερὸ αὐτό, μέσο χαλάρωσης τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας καὶ ἄφεση παραπτωμάτων... Μὰ κυρίως ν' ἀναδείξεις τὸ νερὸ αὐτὸ παροχέα ζωῆς».

Ὁ παραλυτικὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, βρίσκεται μεταξὺ δύο βασικῶν πόλων. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά τὸ νερὸ τῆς λίμνης, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ στοιχεῖο γιαιτρείας του καὶ ἄρα στηρίζει σ' αὐτὸ κάθε του ἐλπίδα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ τοῦ εἶναι ἄγνωστο, ὅσο ἄγνωστη μένει σ' αὐτὸν ἡ Θεϊκὴ Του δύναμη γιὰ ἀποτελεσματικὴ προσφορὰ καὶ θεραπεία.

Ἀφήνει λοιπὸν ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξή του ἐπάνω στὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ, ποὺ εἶναι ὅμως ὅπως ὅλα τ' ἄλλαμέσα στὴ φύση, καὶ τοῦ διαφεύγει Αὐτὸς ποὺ τὰ ζωογονεῖ καὶ τὰ μεταβάλλει σὲ ἱαματικὰ καὶ θεραπευτικὰ.

Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς μὲ τὴν παρουσία Του ἐδῶ καὶ τὴν ἐρώτησή Του πρὸς τὸν παραλυτικὸ· «θέλεις νὰ γιαιτρευτεῖς;», ἐπιθυμεῖ νὰ στρέψει τὴν προσοχή του στὸ πρόσωπό Του, ποὺ εἶναι ἡ πραγματικὴ πηγὴ τῆς σωτηρίας. Νὰ πεῖ ἀπλὰ στὸν παραλυτικὸ πὼς τὸ νερὸ δὲν τοῦ παρέχει αὐτὸ ποὺ ζητεῖ. Μόνον ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, ποὺ εἶναι ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων.

Γιατὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ μας καὶ ἡ ζωὴ ὀλόκληρης τῆς δημιουργίας. Ἀφοῦ μέσα στὸν Χριστὸ, ποὺ ζοῦμε καὶ κινούμαστε καὶ ὑπάρχουμε, καθὼς ὁ ἀπόστολος Παῦλος θὰ διακηρύσσει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπάνω στὴν Πνύκα, κατὰ τὴν ἐπίσκεψη του στὴν Ἀθήνα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ παραλυτικὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, δὲν θὰ εὔρισκε τὴ γιαιτρεία του μέσα στὴ μικρὴ λίμνη. Γιατὶ ἂν ἦταν ἔτσι, τότε θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάνει σὲ οἰουδήποτε χῶρο ποὺ ὑπῆρχε νερὸ. Μὰ στὸ ταρασσόμενο νερὸ τῆς λίμνης ἀπὸ τὴ παρουσία τοῦ Ἀγγέλου. Δηλαδὴ ἀπὸ τὸ κατάλληλο ὄργανο τῆς Θεϊκῆς ἐπεμβάσεως. Καὶ ἡ ἐπέμβαση αὐτὴ εἶναι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ποὺ δίδει ἱαματικὲς καὶ θεραπευτικὲς ιδιότητες στὸ νερὸ

Ἔτσι ὁ Χριστὸς μπορεῖ σ' αὐτὰ τὰ φυσικὰ στοιχεῖα νὰ δίδει πνευματικὲς προεκτάσεις. Νὰ τὰ μεταβάλλει σὲ πνευματικὰ μεγέθη. Νὰ τοὺς δίδει ὑπερφυσικὲς ιδιότητες. Νὰ τὰ κάνει θεραπευτικὰ καὶ ἱαματικὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἐμεῖς ὀφείλουμε μέσα ἀπὸ τὰ φυσικὰ πράγματα, αὐτὰ ποὺ βρίσκονται γύρω καὶ δίπλα μας καὶ τὰ χρησιμοποιοῦμε καθημερινά, νὰ βλέπουμε τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ Αὐτὸς μᾶς τὰ χορηγεῖ πλούσια καὶ τὰ εὐλογεῖ γιὰ νὰ μᾶς βοηθοῦν καὶ νὰ στηρίζουν τὴν ζωὴ μας. Καὶ σὰν δημιουργὸς Τους, τοὺς παρέχει τὴ χάρις Του γιὰ τὴν μεταβάλλει σὲ ἱαματικὰ καὶ

θεραπευτικά σ' εκείνους ποὺ γνωρίζουν νὰ τὰ σέβονται, νὰ τὰ διακονοῦν καὶ νὰ Τὸν εὐχαριστοῦν γιὰ τὰ εὐλογημένα δῶρα Του.

Ἄρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]